

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΑΓΙΟΝ ΜΗΝΑΝ

(ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ

ΜΗΝΑΣ, ΒΙΚΤΩΡ, ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑΣ

ΜΗΝΑΝ ΒΙΚΤΩΡΑ ΚΑΙ ΒΙΚΕΝΤΙΟΝ

ΥΠΟ

ΝΗΦΩΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΥ ΙΒΗΡΟΣΚΗΤΙΩΤΟΥ

(ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ)

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

*Τὸν τοῦ Χριστοῦ παναληθῆ Μεγαλομάρτυρα,
Ἄνευφημήσωμεν πιστοὶ Μηνᾶν τὸν Ἐνδοξόν,
Τὸν ἡμῶν τε ρύστην φύλακα καὶ προστάτην.
Καὶ αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον,
Πρέσβυν γνήσιον κτησώμεθα καὶ ἔνθερμον,
Τούτῳ κράζοντες· Χαίροις, Μάρτυς Πανένδοξε.*

* Ἄγγελος ἐν ἀνθρώποις, καὶ βροτὸς ἐν Ἀγγέλοις,
Μηνᾶ Μεγαλομάρτυς ἐδείχθη· (γ) τὸν γὰρ βίον ὄλον
τῷ Θεῷ σου, σὺ ἀφιερῶσας, χάριν εὐσηκας, ἀθλή-
σας μέχρις αἵματος· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαῖρε, Αἰγύπτου ὁ μέγας γόνος·
χαῖρε, θαυμάτων πλημμύρας Νεῖλος.

Χαῖρε, εὐσεβείας ὁ θεῖος συνήγορος·
χαῖρε, ἀσεβείας ὁ ὄντως κατήγορος.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐξήνθησας ῥόδον ὡς ἐξ ἀκανθῶν·
χαῖρε, ὅτι σὺ ἐβλάστησας εὐσεβῆς ἐξ ἀσεβῶν.

Χαῖρε, ὁ τῆς στρατείας τῆς ἀθέου ἐκκλίνας·
χαῖρε, πίστιν πατρῶαν τῆς ὀρθῆς μὴ προκρίνας.

Χαῖρε, Μηνᾶ τὸν βίον ἰσάγγελε·
χαῖρε, Μηνᾶ θλιβομένων ἄγγελε.

Χαῖρε, μὲν χειρὶ λόγχην ὁ φέρων·
χαῖρε, ἐτέρῳ Σταυρὸν Χριστοῦ αἶρων.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Βλέπων κυριαρχοῦσαν, τὴν ἀσέβειαν τότε. Μηνᾶς ὁ
θεοστήρικτος στῦλος, φυγαδεύει ὡς ἄλλος Ἥλιος, ἄ-
σκησιν ποιούμενος ἐν ὄρεσιν, νηστείας δὲ καὶ εὐχαῖς
τελειούμενος, Θεῷ κραυγάζει·

Ἄλληλούϊα

Γνούς τὰ πάντα ἐκ θείας, θεοφόρε προνοίας, κατῆλ-
θες ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ὄφθης, αὐτεπάγγελτος πρὸς τὸν
λαόν, Μηνᾶ καὶ Χριστοῦ κηρύξας θεότητα, τοὺς μὲν
κατήσχυνας, τοὺς δὲ παρώτρυνας βοᾶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε, ὁ κήρυξ τῆς εὐσεβείας·
χαῖρε, ὁ μύστης Θεοῦ σοφίας.

Χαῖρε, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων ἡ ἔνωσις·
χαῖρε, συνδυάζων ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν.

Χαῖρε, ὅτι φόβον δέδωκας τοῖς ἀπίστοις καὶ πιστοῖς·
χαῖρε, ὅτι χάριν εἴληφας τοῦ φρουρεῖν τοὺς εὐσεβεῖς.

Χαῖρε, ὁ τῶν εἰδώλων ἀπελέγξας τὸ σέβας·
χαῖρε, ὁ τῶν δαιμόνων κατασείσας τὸ κέρας.

Χαῖρε, δι' οὗ ἠττήθη ὁ τύραννος·
χαῖρε, δι' οὗ ἐτρώθη διάβολος.

Χαῖρε, σοφῶς τοὺς ἀσόφους αἰσχύνας·
χαῖρε, Μηνᾶ τοὺς πιστοὺς ἐνθαρρύνας.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Δύναμις τοῦ Ἐψίστου, δυνατὸν ἐν τῷ λέγειν, κατέ-
στησε, Μηνᾶ, καὶ τῷ πάσχειν· Στρατιῶται γὰρ οἱ ἀ-
σεβεῖς, σύροντες καὶ δέροντες σὲ τὸν δίκαιον, παρέ-
στησαν Πύρρῳ τῷ ἡγεμόνι, μὴ εἰδοῦι ψάλλειν

Ἀλληλουῖα.

Ἐχων ὁ θεῖος Βίκτωρ, τὴν εὐσέβειαν ὥφθη, τυ-
ράννω τῷ δεινῷ Ἀντωνίνῳ· ὅς κηρύξας τὸν Χριστόν,
κατὰ κεφαλῆς κρεμάται, ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, καὶ
κάκωσιν ὑποστὰς τὴν πανώδυνον, ἀκούει·

Χαῖρε, τὸ ἄστρον τῆς Ἰταλίας·
χαῖρε, ὁ ῥήτωρ τῆς ἀληθείας.

Χαῖρε, ὁ πῶν μετ' ὄξους δηλητήριον·
χαῖρε, ἀσεβῶν κραταιὸν ἀμυντήριο.

Χαῖρε, ὅτι θλαῖσιν ἔφερες τῶν δακτύλων Ἀθλητά·
χαῖρε, ὅτι πόσιν ἔπιες τοῦ Δεσπότης μιμητά.

Χαῖρε, ὅτι ἐβλήθης ἐν πυρῇ τῆς καμίνου·
χαῖρε, ὅτι εἰσέδυσ κοχλάζοντι ἐλαίῳ.

Χαῖρε, δεινῶς τὰς ἴνας ἐκσπώμενος·
χαῖρε, τὰς κόρας φρικτῶς ἀφαιρούμενος.

Χαῖρε, σοῦ γὰρ κατεκόπησαν νεῦρα·
χαῖρε, σοῦ γὰρ ἐξεδάσθη τὸ δέρμα.

Χαῖρε, Βίκτωρ Πανένδοξε

Ζέων τοῦ θείου πόθου, Βίκτωρ, πάντα ἀνδρείως,
τὰ εἶδη τῶν βασάνων ὑπέστη· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρε-
θεὶς νικητῆς ὁ καὶ τῆς νίκης ἐπώνυμος, καὶ μέλλοντα
προλέγων, παρατίθησι Θεῷ τὸ πνεῦμα, κράζων·

Ἀλληλούϊα

*Ἦκουσεν ἐκ χειλέων. ὁ τοῦ σκότους προστάτης,
τοῦ Μάρτυρος λαλοῦντος τὰ θεῖα· καὶ καθείργγυσιν ἐν
τῇ φρουρᾷ Μηνᾶν, τὸν ἐν τοῖς δικαίοις δίκαιον καὶ
ἄμειπτον, πρὸς ὃν μετ' εὐλαβείας ἐκβοῶμεν αὐθις·

Χαῖρε, Χριστοῦ ὁ Κήρυξ καὶ Μάρτυς·
χαῖρε, ἡμῶν φρουρὸς καὶ προστάτης.

Χαῖρε, Μηνᾶ τῇ ἀρετῇ περιβήτητος·
χαῖρε, Μαρτυρίου ἰδὸν ἀποκάλυψιν.

Χαῖρε, ὅτι ἐταζόμενος ὁμολόγεις τὸν Χριστόν·
χαῖρε, ὅτι αἰκιζόμενος ὑμολόγεις τὸν Θεόν.

Χαῖρε, ἕως ὁστέων ἐκτριβείς δι' ὀνύχων
χαῖρε, διαλυθεὶς ὄλος πληγαῖς ἀφορήτοις.

Χαῖρε, Χριστοῦ Μαρτύρων παμμέγιστε·
χαῖρε, πιστῶν ἀπάντων πανθαύμαστε.

Χαῖρε, φλεχθεὶς τὰς πληγὰς ταῖς λαμπάσαι·
χαῖρε, συρεὶς καὶ δαρεὶς σαρκὶ πάσῃ.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Θέλων κατεξεοχίσθης, ὑπὲρ πίστεως, Μάρτυς, ἐν
ράκεσι τριχίνοις τὰ ἔλκη, εἶτα καὶ λαμπάδων τὴν πυ-
ράν, δέχῃ ἐπὶ τούτοις, Μηνᾶ πανεύφημε, δοξάζων τὸν
ἰσχύοντά σε Κύριον καὶ πόθῳ κρᾶζων·

Ἄλληλούια

*Ίδον οἱ ἀπιστοῦντες, τὴν ἐν σοὶ καρτερίαν, καὶ ἐθαύμαζον τὴν σὴν ἀνδρείαν· ἔβλεπον πιστοὶ Μηνᾶν, πρὶν πάνοπλον Στρατηγόν, νῦν γυμνὸν αἰμόφυρτον ἐν γῆ ἀφειδῶς πλήττεσθαι ταῖς μάστιξι καὶ ἀνεβόων·

Χαῖρε, Μαρτύρων Χριστοῦ ἡ δόξα·
χαῖρε, στρατοῦ πιστοῦ Στρατηλάτα.

Χαῖρε, ἐπὶ ξύλου Μηνᾶ τεινόμενος·
χαῖρε, κατὰ γῆς τὰ ἔλλα συρόμενος.

Χαῖρε, ὅτι δέχη κάκωσιν ἐν τριβόλοις σιδηροῖς·
χαῖρε, ὅτι σοῦ ἐφάνη τὰ σπλάγχνα ἐν τοῖς ξεσμοῖς.

Χαῖρε, ὁ ὑπομείνας μάστιγας ἐν τραχήλῳ·
χαῖρε, ὁ διαμείνας ἀκλινῆς ὡσπερ στῦλος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ραβδισμοὺς ὑπήνεγκας·
χαῖρε, σὺ γὰρ ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας.

Χαῖρε, διαλωβηθεὶς ἅπαν τὸ σῶμα·
χαῖρε, καταξέσθεις σάρκας καὶ δέσμα.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Κοιταεῖω Φουγίας, τελευτὴν διὰ ξίφους, Μηνᾶς δέχεται χαίρων κελεύσας, εἰς Αἴγυπτον ταφῆναι αὐτοῦ σῶμα, οὗ τῷ τάφῳ, πιστῶν συνέρροον ἐπὶ αἰῶνας, τὰ πλήθη, καὶ πλείστα θαύματα ἐτέλει τοῖς βοῶσιν·

Ἄλληλούϊα

Λάμπει και ὁ σὺν τούτοις, ὡς Ἴστιηρ φωτοφόρος,
Βικέντιος ὁ Ἱερομάρτυς· ὃς τοῦ Χριστοῦ Διάκονος
ὄν, πλήρης τε χάριτος και ἀγιότητος, Δατιανὸν πιτρώ-
σκει τὸν ἐπάρατον· ἐφ' ᾧ βοῶμεν·

Χαῖρε, Σωτήρως Σταυρὸν ποθήσας·
χαῖρε, δεχθεῖς κάθεῖρξιν και ἀλύσους.

Χαῖρε, Ἰσπανίας τὸ ἔξοχον καύχημα·
χαῖρε, Διακόνων τὸ θεῖον ἐντρούφημα.

Χαῖρε, ὅτι φέρη σταύρωσιν και τοὺς ἦλους διὰ Χρι-
στόν·
χαῖρε, ὅτι πρὸς βασάνους ἀποκαθηλώθης ἔτι ζῶν.

Χαῖρε, ὁ καρτερήσας τὰς στρεβλώσεις και ξέσεις·
χαῖρε, ὁ κεντηθεῖς σούβλαις πυρακτωθείσαις.

Χαῖρε, δαρμὸς γὰρ μελῶν κατεφρόνησας·
Χαῖρε, Θεοῦ ὃς θέαν ἀπέλαβες.

Χαῖρε, γενόμενος ἔξαρθρος ὄλος·
χαῖρε, φλεγόμενος τὰς πλευρὰς ὄλας.

Χαῖρε, Μάρτυς Βικέντιε

Μείνας φρουρᾷ, παντοίας, τ' ὑπομείνας βασάνους,
Βικέντιος, Σταυρῷ ἐκρεμάσθη και ράβδους σιδηρᾶς
πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται· ἐν εἰρηκτῇ δὲ
θείας ἐπισκέψεως και στέφους ἀξιοῦται, ψάλλον

Ἄλληλούϊα

Νίκης φέρων βραβεία, τῷ Δεσπότη ὡς Μάρτυς, πα-
ρέστης, ὦ Μηνᾶ, στεφηφόρος· ἀλλὰ καὶ μὴ παύσῃ Ἀ-
θλητά, τοῦ πρσβεύειν ὑπὲρ ἀπάντων πάντοτε, προσ-
τάτην κεκτημένων σε, βοώντων τε γενναίε, ταῦτα·

Χαῖρε, ὁ μέγας φανείς τῷ λέγειν·
χαῖρε, ὁ μείζων δειχθεὶς τῷ πράττειν.

Χαῖρε, ἰσχυρὸς ὑποδούλων ὑπέρμαχος·
χαῖρε, τρομερὸς κατακτητῶν ἀντίπαλος.

Χαῖρε, Ἡράκλειον Κρήτης σώσας σφαγῶν ὁμαδι-
κῶν
χαῖρε, εἰς Ἑλ-Ἀλαμείν συντριψας ἀήτητον στρατόν.

Χαῖρε, τοὺς σὲ καλοῦντας ἐκ κινδύνων ὁ σώζων
χαῖρε, ὁ τοῖς αἰτοῦσί σε ταχέως προφθάνων.

Χαῖρε, λαοῦ σου μέγα προπύργιον·
χαῖρε, παντὸς ὁ ρύστης ὁ τάχιστος.

Χαῖρε, πιστῶν οικετῶν σου ὁ φύλαξ·
χαῖρε, Χριστοῦ Ἀθλοφόρων ὁ γίγας.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Ἐνεα τὰ σά ὀρθῶντες, ἐξίσταντο, Μηνᾶ, ὁ ἐπίορκος
σὸν τῷ Ἰουδαίῳ· τὸν γὰρ πταίστην φανεροῖς, φανείς
ἔφιπτος τῇ αὐτοῦ γυναικί, προστάξας χουσὸν δοῦναι,
καὶ ἄπιστον πιστοῖς τὸν βαπτισθέντα κράζειν·

Ἀλληλούια

Ὁλος ἔκθαμβος ὤφθη, ἐπὶ σοί, ὁ φονεὺς ἰδὼν θαῦμα τελούμενον χερσὶ σου· τὰ γὰρ κατατιμηθέντα νεκροῦ μέλη συναρμόσας, τὸν οἰκτρῶς διαμελισθέντα σὺ ἀνέστησας, προσπίπτοντά σοι καὶ βοῶντα·

Χαῖρε, ζωὴν πτώματί μου χάρισας·
χαῖρε, φονέα μου συγχωρήσας.

Χαῖρε, ὁ ἐν ἵπῳ διατρέχων τὰ πέρατα·
χαῖρε, σὺν Θεῷ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα.

Χαῖρε, ὁ ἐμφανιζόμενος μετὰ θάνατον πολλοῖς·
χαῖρε, ὅτι σῶζεις τούτους καὶ τοὺς ἐνόχους νουθετεῖς.

Χαῖρε, ὁ ἀναστήσας τὸν κακῶς φονευθέντα·
χαῖρε, ὁ ἐκφοβήσας τὸν ψευδῶς ἀρνηθέντα.

Χαῖρε, ὁ δοὺς τῷ μὲν ἀναζώωσιν·
χαῖρε, ὁ δοὺς τῷ δὲ τὴν συγχώρησιν.

Χαῖρε, Μηνᾶ τιμωρὸ τῶν ἀνόμων·
χαῖρε, Μηνᾶ βοηθὸ τῶν ἀθώων.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Πᾶσα φυλὴ ἀνθρώπων, θαυμαστὸν σὲ γινώσκει,
καὶ τιμῇ Μεγαλόνυμε Μάρτυς· Αἴγυπτος χαίρει τοὺς
πλέον μεγάλους Ἁγίους δεῖξασα. Ἰησοῦς γὰρ Πα-
ίδιον οἰκήσας ταύτην ἠύλόγησεν, μεθ' ὧν κραυγάζεις·

Ἄλληλούϊα

Ἐρήτορας μυθοπλάστας, κατεφίμωσαν ὄντως, Βικέντιος, Μηνᾶς τε καὶ Βίκτωρ· ἐν τρισὶ τόποις, ἓνα οἱ τρεῖς, Θεὸν κηρύττοντες· Τοῦτον καὶ λατρεύομεν, Τοῦτον καὶ πιστεύομεν ἐκραύγαζον, πρὸς οὓς βοῶμεν

Χαίρετε, μύθων ἀρχαίων παῦσις·
χαίρετε, μόνου Θεοῦ ἢ λάμπις.

Χαίρετε, Τριάδος οἱ ἐνθερμοὶ Μάρτυρες·
χαίρετε, Χριστὸν ὡς ὀλίγοι λατρεύσαντες.

Χαῖρε, Βίκτωρ καρτερόψυχε θείας δόξης κοινωνέ·
χαῖρε, Διάκονε Βικέντιε καὶ Μηνᾶ θαυματουργέ.

Χαίρετε, παραστάται φοικτῶ θρόνων Κυρίου·
χαίρετε, ἀριστάρχοι ἐν χορῶ τῶν Μαρτύρων.

Χαίρετε, οὖν ἐν κόσμῳ πανεύφημοι·
χαίρετε, Παραδείσου οἱ μέτοχοι.

Χαίρετε, ρήτορες Θεοῦ δογμάτων·
χαίρετε, πίδακες ζωῆς ρημάτων.

Χαίρετε, Μάρτυρες Ἐνδοξοὶ

Σὲ τὸν μέγαν Ὀπλίτην, τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶ θεῖε,
τιμῶμεν ἐν ᾠδαῖς τε καὶ ἕμνοις· ἅμα τε Βικέντιον καὶ
Βίκτωρα, τοὺς τῆς ἀληθείας πανευκλεεῖς ἐκφάντο-
ρας, καὶ πίστεως ἀδάμαντας, μεθ' ὧν βοῶμεν

Ἄλληλούϊα

Τρίστομον ὡσεὶ θέλος, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ἐδείχθητε, Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, καὶ κατὰ τῆς πλάνης, ἰσχυροί, ἔνδοξοι, Μηνᾶ, Βίκτωρ καὶ Βικέντιε, φρουροῦντες τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ ὑμῶν καὶ βοῶντας·

Χαίρετε, πύργοι τῆς Ἐκκλησίας·
χαίρετε, τείχη τῆς εὐσεβείας.

Χαίρετε, Τριάδος οἱ τρεῖς θεοκήρυκες·
χαίρετε, τοῦ Κόσμου οἱ τρεῖς θεοφύλακες.

Χαῖρε, Βίκτωρ γενναιότατε καὶ Μηνᾶ χαῖρε σοφέ·
χαῖρε, ἔνδοξε Βικέντιε Ἱερόαθλε στερορέ.

Χαίρετε, στέφανος γὰρ ὑμᾶς κυκλοῖ Μαρτυρίου·
χαίρετε, οἱ κυκλοῦντες ἡμᾶς ὄραις κινδύνου.

Χαίρετε, βέλη τὰ θεοτόξευτα·
χαίρετε, ὄπλα ἐχθρῶν νεκρώσαντα.

Χαῖρε, τριάς τῆς Ἀκτίστου Τριάδος·
χαῖρε, τριάς Τρισσακτίνου Μονάδος.

Χαίρετε, Μάρτυρες Ἐνδοξοὶ

Ἕγμος τριπλοῦς σοὶ πρέπει, τῇ ἐνύλῳ τριάδι, Τριάδος τῆς ἀύλου καὶ θείας· Ἀθλοφόροι τρεῖς θεοπρεπεῖς, Μηνᾶ, Βίκτωρ καὶ Βικέντιε Πάνσοφοι, οἱ κήρυκες φανέντες τῆς Θεότητος, αἰεὶ βοᾶτε·

Ἄλληλουῖα

Φίλοι Πατρός Υιοῦ καὶ θείου Πνεύματος ὄντες,
τῆς μόνης Τριφεγγοῦς Θεαρχίας, ἀνάκτορα νῦν ἀ-
χειροποίητα οἰκοῦντες, ὁρᾶτε ἃ ἄνθρωπος οὐκ εἶδε,
οὐδὲ ἤκουσε ποτέ, ἀκούοντες τοιαῦτα·

Χαίρετε, ἄνθη τοῦ Παραδείσου·
χαίρετε, ὄντως οἱ τρεῖς ἐξ ἴσου.

Χαίρετε, ἀθλήσαντες ἐν ὕλῃ ὡς ἄυλοι·
χαίρετε, δοξάσαντες Τριάδα τὴν ἄυλον.

Χαίρετε, πλήμμυραι, χεῖμαρροι καὶ θαυμάτων ποτα-
μοί·
χαίρετε, ἥλιοι, ἀστέρες καὶ φωστῆρες οἱ λαμπροί.

Χαίρετε, θεαταὶ τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας·
χαίρετε, ἀκροαταὶ Ἀγγέλων συναυλίας.

Χαίρετε, οἱ Ἀγγέλους μιμούμενοι·
χαίρετε, τοὺς Ἀνθρώπους λυτρούμενοι.

Χαίρετε, ἀδικουμένων προστάται·
χαίρετε, Χριστιανῶν παραστάται.

Χαίρετε, Μάρτυρες Ἐνδοξοὶ

Χάριτος ἡξιώθης τῶν Ὁσιομαρτύρων, Μηνᾶ, διὸ
κατ' ἄμφω ἐστέφθης· καὶ ὡς Μάρτυς μετὰ Ἀθλητῶν,
αἶνον σὺ ἀναπέμπεις τῷ Σωτῆρι σου, ὡς Ὁσιος μετὰ
τῶν Ἀσκητῶν δέ, ἐν Οὐρανῷ κράζεις·

Ἄλληλούια

Ψάλλοντές σοι τὸν ὕμνον. ἐν τῷ θείῳ Ναῶ σου, αἰτοῦμεν, σὴν, Μηνᾶ, προστασίαν· σῶζε οὖν ἐκ παθῶν, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς πρὸς Θεὸν προσβείας σου, τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, καὶ βοῶντας·

**Χαῖρε, εὐχῶν, εἰσακούων Μάρτυς·
χαῖρε, κρηπίδα φανερώων ἐν τάχει.**

Χαῖρε, ἀστραπή πάθη φλέγουσ' ἀνίατα·
χαῖρε, κεραινὴ πονηρὰ πλήττων πνεύματα.

Χαῖρε, τόξον τὸ ὀξύτατον ἐκδιῶκον τοὺς ἐχθρούς·
χαῖρε, ξίφος θεοχάλκευτον κατακόπτον τε αὐτούς.

Χαῖρε, ὁ τοὺς ἀλάλους καὶ χαλούς θεραπεύσας·
χαῖρε, ὁ τοὺς ἀτάκτους ἀσελεγεῖς ἐκπαιδεύσας.

Χαῖρε, Θεοῦ τῇ δόξει τιμώμενος·
χαῖρε, ὑπὸ λαοῦ ἀγαπώμενος.

Χαῖρε, ὅτι μετὰ Βίκτωρος χαίρεις·
χαῖρε, ὅτι Βικεντίῳ συγχαίρεις.

Χαῖρε, Μάρτυς Πανένδοξε

Ἐπισημασθέντες τῶν Μαρτύρων, Τρισηλίου Τριάδος, Βικέντιε Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρ· (γ) δεξάμενοι τοὺς ὕμνους ἡμῶν, ἐκ παντοίων νῦν συμφορῶν καὶ θλίψεων λυτρώσασθε, τοὺς τῇ ἀδαιρέτῳ Τριάδι βοῶντας·

Ἄλληλούϊα

— 16 —

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. α'.

Τοὺς μεγίστους ἀγῶνας τοῦ μαρτυρίου σου, κατ-τεροψύχως ἀνύσας. Μεγαλομάρτυς Μηνᾶ, οὐρανόθεν δωρεῶν λαμπρῶς ἠξίωσαι, καὶ θαυμάτων αὐτουργός, ἐκ Θεοῦ ἀναδειχθεὶς, προστάτης ἡμῖν ἐδόθης, καὶ βοηθὸς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἀντιλήπτωρ ἐναργέστατος.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ Ἀθλητὰς θεόφρονας, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναϊόφρονος· καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλόνητον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΗΝΑΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ἀρχόμεθα τοῦ ψαλμοῦ
Ψαλμὸς ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠρηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνδρός σοι. Ταχὺ εἰσακουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς

λάκιον. Ἄκουστών ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εὐθὺς εἰς Ἦχον δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

(τετράκις)

Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος Δ'. Ὁ ὑψοθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, δεῦτε προσπέσωμεν ὁμοῦ ἐκβοῶντες, οἱ ἁμαρτήμασι βαρυνόμενοι σὺν δάκρυσι· σπεῦσον παναοίδιμε, Ἀθλητὰ τοῦ Κυρίου, σαῖς πρὸς τὸν οἰκτίρμονα, ἰκεσίαις θεόφρον, παντὸς κινδύνου νόσον χαλεπῶν, Μηνᾶ παμμάκαρ. ἀπάλλαξον ἅπαντας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ μετὰ δέους ἐμφρόνως, πάντες προσδράμωμεν κραυγάζοντες πόθῳ, Ὑπεραγία Δέσποινα Πανύμνητε, ρῦσαι τῷ ἔλεει σου, ἀδοκίτων κινδύνων,

πάσης περιστάσεως και κολάσεως τάχος, και πάσης νόσων λύμης, αγαθή, εύλογημένη Μαρία Θεόνυμφε.

Είτα τόν Ν'. Ψαλμόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, και κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, και ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, και ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, και τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, και νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, και ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα και τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, και καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, και ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν και εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, και πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, και πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, και τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, και Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, και ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς

σωτηρίας μου, ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ὁ Κανὼν

Ὡδὴ Α'. Ἦχος Πλ. Δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς πρὸς Χριστόν σου ἰκεσίαις Ἄγιε, Μηνᾶ πανεύφημε, ῥῦσαι ἡμᾶς τάχος, τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων, καὶ πάσης περιστάσεως, καὶ νοσήματος μάκαρ· σὲ γὰρ προστάτην κεκτήμεθα, πρὸς Θεὸν Πανεύφημε ἅπαντες.

Ὁλβιος πέλεις παρησίαν κτώμενος, πρὸς τὸν Χριστόν, Ἀθλητά· δώρησαι σοῖς δούλοις, τὰς αἰτήσεις τάχιστα· πιστεῖ γὰρ σοι κραυγάζουσιν, Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Μηνᾶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, ῥῦσαι τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξης ἐνθέου ἱεραῶς λαμπρότητος, εἰς τὰ Οὐράνια, ἀξιωθείς μάκαρ, λάμψει τῶν ἀγώνων σου, παράσχου τοῖς ἰκέταις σου, τὰ αἰτήματα Μάρτυς, ταῖς πρὸς Χριστόν ἰκεσίαις σου, ἐνδοξε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ὑπὲρ λόγον τὸν Θεὸν κηύσασα, εὐλογημένη Ἀγνή, ἄνθος δωρημάτων, Παρθενίας τέμενος, τοῦ Οὐρανοῦ ὑπέρτερε, Παραδείσου τὸ κάλλος, τῶν Ἀσωμάτων εὐπρέπεια, ῥῦσαι τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε.

ᾠδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος...

Παροξύνας ἀμέτρως, τὸν Λυτρωτὴν ἔνδοξε, πράξεις μυρίοις, καὶ κακουργήμασι, νῦν περιπέπτωκα, δεινοῖς παντοίοις, ὁ τάλας, ἐξ ὧν μὲ ἀπάλλαξονταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ Θεὸς σε Παμμάκαρ, τῶν Ἀθλητῶν καύχημα, ἔδειξεν ἐν κόσμῳ προστάτην, τῶν εὐφημούντων σε. Διὸ οἰκτεῖρησον, ταῖς πρὸς Χριστὸν σου πρεσβεύαις, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε, Μηγᾶ θαυμάσιε.

Θαυμασίον σε μάκαρ, ὑπερφυῶν ἔνδοξε, γνόντες αὐτουργόν σε θεόφρον, πάντες οἰόμεθα, πλουτεῖν σε Ἄγιε, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, ὃν ἡμῖν ἰλέωσαι, Μηγᾶ αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Μήτηρ, τοῦ ποιητοῦ Ἀχραντε, ὡς ἀγιωτέρα ἀπάντων, τῶν ἄνω Δέσποινα, ὡς πάντων Ἀνασσα, Εὐλογημένη Μαρία, ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Ἀειμακάριστε

ᾠδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε...

Σὸ με ἀεὶ, Ἅγιε, τῶν περιστάσεων, σὺ κινδύνων, σὺ καὶ τῆς κολάσεως, παντὸς κακοῦ καὶ τῶν δυσχερῶν, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀπάλλαττε ἰκεσίαις σου, Μαρτύρων ἢ λαμπρότης, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, παρασχὼν τὰ αἰτήματα τάχιστα.

Ὀλοσχερῶς, ἐπὶ τὴν σὴν Παναοίδιμε, θείαν σκέπην, σπεύδω ὁ πανάσωτος, κράζων θερμῶς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ῥῦσαί με ἀνοίας, καὶ τῆς δεινῆς περιστάσεως, Μηνᾶ πιστῶν προστάτα, ταῖς λιταῖς πρὸς Χριστόν σου· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ἵνα πιστῶς, σὲ ἀνυμνῶ Παμμακάριστε, μετὰ πόθου, Ἀθλητῶν τὸ καύχημα, καὶ πᾶς πιστῶς σε ἀνευφημῆ, παράσχου ἀξίως, ἡμῖν τὸν ἔλεον ἄνωθεν· πλουτεῖς γὰρ παρησίαν, πρὸς Θεὸν οἶα Μάρτυς, ὀρθοδόξων τὸ κλέος θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόες Ἀγνή, τῶν Ἀσωμάτων στρατεύματα, τῶν αὐλῶν, τάγματα καὶ ἅπασαι, τῶν Οὐρανῶν τάξεις ἀγαθή, σὲ ὑμνολογοῦσιν, ὡς Βασιλίδα Οὐράνιον, μεθ' ὧν πᾶσα ἡ Κτίσις, προσκυνεῖ σε Κυρία, τῷ ἐλέει σου πάντας οἰκτεیرهσον.

Ὁδὴ Ε'. Ἵνα τί με ἀπόσω...

Ἵπὲρ ἥλιον μάκαρ, ἔλαμψας ἐν κόσμῳ ἀκτίσι τῶν ἔργων σου, καὶ θαυμάτων ὄντως, ταῖς ἐλλάμψεσι πλείστους ἐλάμπρυνας. Διὸ πάντες πόθῳ, σὲ εὐφημοῦμεν Θεοκῆρυξ, ταῖς λιταῖς σου Μηνᾶ ἡμᾶς φώτισον.

Νῦν σε πίστει καὶ πόθῳ, πάντες εὐφημοῦμεν,
Μηνᾶ ἀξιάγαστε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱεραῖς με-
σιτεῖαις σου ἔνδοξε, ῥῦσαι τῶν κινδύνων, καὶ τῶν
ἐχθίστων τῆς μανίας, ὡς προστάτης ἡμῶν ἀεισέβα-
στε.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν ἐνεστώτων
κινδύνων Πανεύφημε, Ἀθλοφόρων κλέος, τοὺς πι-
στῶς σε τιμῶντας ἀπάλλαξον, ὡς θερμὸς προστάτης,
καὶ βοηθὸς τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἀθλητῶν ὠραιότης
πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ὡ Μητρόθεε Κόρη, Πάναγνε Θεόνυμφε Θεο-
χαρίτωτε, τάξεις Ἀσωμάτων, καὶ Ἀγίων ἀπάντων
συστήματα, σὲ ὑμνολογοῦσιν, ὡς Βασιλίδα τῶν αἰώ-
νων, τῷ ἔλεει σου οἴκτειρον ἅπαντας.

Ὡδὴ ΣΤ'. Τὴν δέησιν ἔχεῶ.

Ἀνύψωσον εὐσεβῶν κραταίωμα, τῇ ἐντεύξει σου
Μηνᾶ πρὸς τὸν Κτίστην· σὺ γὰρ ἡμῶν ὁ προστάτης
Παμμάκαρ, καὶ σὲ ὑμνοῦμεν ἐν πίστει θαυμάσιε, ἀ-
πάλλαξον πᾶσαν ἡμῶν, ἀθυμίαν ἐν τάχει ἀείμνηστε.

Νοοῦντες τὴν πρὸς Θεὸν Πανθαύμαστε, παρη-
σίαν Μαρτύρων σου τὸ κλέος, πάντες πιστοὶ σὲ ὑμνοῦ-
μεν ἐκ πόθου, ῥῦσαι ἡμᾶς συμφορῶν καὶ κακώσεων,
λιταῖς σου πρὸς τὸν Λυτρωτὴν, παρασχὼν τὰς αἰτή-
σεις τῶν δούλων σου.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἐμπλησθεῖ-

ημεν ἐντεύξει σου Μάκαρ, ἵνα καρπούς ἀρετῶν ἐκ-
βλαστῆσαι, Μηνα θεόφρον, ἰσχύσωμεν ἅπαντες, τι-
μῶντές σου τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιον Μάρτυς ἀντίλη-
ψιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πάνσεπτος τοῦ Θεοῦ Λοχεύτρια, ἡ Παρθέ-
νος Θεοτόκος Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἑαυτῆς παρη-
σία, τῶν δυσχερῶν ἀπαλλάττει τοὺς κρᾶζοντας· ὑ-
μνοῦμέν σε μόνῃ Ἁγνῇ, Παναγία Θεόνυμφε Δέσποι-
να.

Διάσωσον παντὸς κινδύνου τοὺς εὐφημοῦντάς σε
Μάρτυς, ταῖς πρὸς Χριστὸν λιταῖς σου Ἀοίδιμε, παρ-
ρησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Ἄχραντε εὐλογημένη Μαρία, ἰκεσίαις Μηνα τοῦ
Ἀθλοφόρου, οἰκτείρησον τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος Β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν...

Προστασία τῶν ὑμνοῦντων σε Θεόνυμφε, ἰκε-
σίαις τοῦ Ἀθλοφόρου Πανάχραντε, μὴ παρίδῃς τοὺς
προσκυνοῦντάς σε Ἁγνῇ, ἀλλὰ σπεῦσον μόνῃ ἀγαθῇ,
εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοῶντων σοι,
τάχυνον Ὑπεραγία, πρόφθασον ἢ προστασία ἢ ἀπαλ-
λάττουσα ἀεὶ, τῶν κινδύνων τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ
ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Περφυτευμένος ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
(ΙΕ'. 17 - 27, ΙΣΤ'. 1 - 2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσχετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου, οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἄλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αἰτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὄταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται), ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀγ-

χῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα...

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ παρὸν Ἦχος Πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι...

Τὸν ὑπεραθλήσαντα, ἐν τῷ σταδίῳ γενναίως, Ὁρθοδόξων σύλλογος, ἐν ὡδαῖς καὶ ᾄσμασιν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ πάντοτε, οὐ διαλείπει, τοῦ προσβεῦειν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἂν λάβωμεν, τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν. Τούτῳ οὖν προσερχόμενοι, πιστεῖτε τε καὶ πόθῳ προσείπωμεν Μάρτυς τοῦ Κυρίου, Μηνᾶ ἢ τῶν Μαρτύρων καλλονή, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλείποις σύ, προσβείας ποιούμενος.

Τό, Σῶσον ὁ Θεός τὸν Λαόν σου κ.τ.λ.

ᾠδὴ Ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σῶσον τὸ κλέος Ἀθλοφόρων, τοὺς τιμῶντάς σε. Μηνᾶ Χριστοῦ θεράπον, παρησίαν γὰρ οὐ πλουτεῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, περιφρουρῶν τοὺς μέλλοντας τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄνω χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων, τὴν ὑπέρθρον ὑμνολογῶν Τριάδα, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν πιστεῖτε σε

= 27 =

τιμώντων, δυσώπει Παμμακάριστε, λυτρωθῆναι τῶν κινδύνων.

Γένος τὸ βρότειον τιμῆ σου, τὴν ὑπέρφωτον καὶ ἔνδοξον ἡμέραν, ἐν ὑψίστοις λαμπρῶς μετὰ τῶν Ἄσωμάτων, Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, προσκυνῶν ἀεὶ λατρεύεις.

Θεοτοκίον.

Ἐχεις ὡς μήτηρ παρρησίαν, πρὸς τὸν Ὑψιστὸν τὸν σὸν Ἰὼν Παρθένε· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει Παναγία, αὐτοῦ τὴν ἀγαθότητα, οἰκτιρεῖσαι ἡμᾶς πάντας.

ᾠδὴ Η΄. Τὸν ἐν Ὄρει ἅγιον.

Ἰκετεύει Μηνᾶς ὁ Ἀθλοφόρος, σὲ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστει κραυγαζόντων σοί· Κύριε τῆς δόξης, οἰκτιρον τὸν κόσμον, ἀπίρῳ σου ἑλέει.

Ἄσωμάτων αἱ τάξεις καὶ Ἄγιων, δυσωποῦσι Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει κραυγαζόντων σοί· Κύριε τῆς δόξης, οἰκτιρον τὸν κόσμον, ἀπίρῳ σου ἑλέει.

Σὲ ὑμνοῦσιν Οὐράναι χορεῖαι, τὸν Παντάνακτα ὡς Κύριον τῆς δόξης, σὺν τῷ Μηνᾷ Μαρτύρων ἀγλαίσματι· ὁ Τριάς Ἄγία, φροῦρει ἡμᾶς πάντας, τῷ θείῳ σου ἑλέει.

Θεοτοκίον.

Ἄπαν χεῖλος, πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις, ἀνυμνεῖ

= 28 =

σε τὴν ὄντως Θεοτόκον, ὑπερφυῶς κηύσασαν τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, ὃ λατρεύει Κτίσις, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ...

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ κραταῖόν, ἱκετεύων μὴ παύσῃ αἰοῖδιμε, ἐκδυσαπῶν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε ἐκτενῶς, Μάρτυς Μηνᾶ θεόπνευστε, καὶ ἐκδεχομένων αἰεὶ πιστῶς, ἀντίληψιν τὴν θείαν, τὴν σὴν Χριστοῦ θεράπον καὶ εὐφροσύνην, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Θεότης ἐνιαία ἢ φοβερά, Τρισυπόστατε Κύριε Ἄναρχε, μόνε Θεέ, Ὑψιστε Παντάρχα Παμβασιλεῦ, σὲ λιτανεύει κράτιστε, ἅπανα ἢ Κτίσις ὡς πλαστοουργόν, Μηνᾶς τε ὁ γενναῖος, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, καὶ Ἄσωμάτων τοῖς στρατεύμασι.

Θεοτοκίον.

Ἦ Πάναγνε Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, Σεραφεῖμ ἀνωτέρα Θεόνυμφε, καὶ Χερουβεῖμ, πάσης Οὐρανοῦ τε στρατιᾶς· σὲ δυσωπεῖ Πανάχαρτε, μετὰ τῶν Μαρτύρων ὁ παμφαής, Μηνᾶς ὁ Ἄθλοφόρος, οἰκτείρησον τὸν πίστει, συνθέντα τάδε τὰ ἐφύμνια.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζει σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεῖμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ, τὴν ἀ-

διαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Θαυμασίῳ πάντων σε ὁ Χριστός, ἀνέδειξε Μάρτυς, καὶ τεράτων ὑπερφυῶν, αὐτουργὸν ἐν πίστει. ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας, παντὸς κινδύνου σώζε, Μητῆρ πανένδοξε.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηρόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρσας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Μητῆρ τὸν Ἀθλοφόρον, σὺν τῷ σεπτῷ θεῷ Βικεντίῳ, καὶ τὸν Βίκτωρα ἐν ταυτῷ, τῆς Ὁρθοδοξίας, τοὺς τρεῖς λαμπροὺς φωστῆρας καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Μὴ παύσῃ δεόμενος Ἀθλητά, τοῦ Θεοῦ τῶν ὁλῶν, ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσεβῶν, σὲ μακαριζόντων, ὡς Μάρτυρα Κυρίου, ὡς ἔχων παρησίαν, Μητῆρ πανθαύμαστε.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ὃ Δέσποινα τοῦ κόσμου. γενοῦ μεσίτρια.

Φύλαξ καὶ θερμότατος ἀρωγός, πέλον Ἀθλοφόρε, τῶν καλούντων σε ἐν παντί, πλήρου τῆς αἰτήρεις.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν, τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος Δ'.

Ὡς τῶν Ἀσωμάτων συνόμιλον, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ὁμόσκηνον, συνελθόντες ἐν πίστει, Μηνᾶ, εὐφημοῦμέν σε, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον διὰ τοὺς τρεῖς Μάρτυρας.

Ἦχος Δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισάριθμον σύνθημα, τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ὑμνήσωμεν ἄσμασι, χαριστηρίοις πιστοί, Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον, Βίκτωρα τὸν γενανῖον, καὶ Βικέντιον θεῖον, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καταργήσαντας πίστει. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα ἕκτενης, καὶ ἀπόλυσις,

καθ' ἣν ψάλλομεν τὸ παρὸν Προσόμιον. Ἦχος Β΄

“Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε Νεκρόν. . .

Πάντων προσδραμόντων Ἀθλητά, πίστει τῇ θερμῇ ἀντιλήψει τῆς προστασίας σου, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε, Μητῆρ θαυμάσιε, προστατεύεις δωρούμενος, αἰτήματα τάχος ταῖς πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, λιταῖς σου ἔνδοξε. Ὅθεν δυσωποῦμεν σε Μάκαρ, οἴκτειρον ἡμᾶς ἱκετεύων, Θεὸν τὸν Παντάνακτα αἰοῦμεν.

Ὅμοιον

Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μητῆρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου ὄθεν σοὶ προσπίπτομεν Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μητῆρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἀχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ρύσασθαι τοὺς δούλους Σου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μητῆρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν Σκέπην Σου.

**ΒΙΒΛΟΣ ΙΕΡΑ, Η ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ.**

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

Τριάκοντα και ἕξ, εἰς διαφόρους Ἁγίους Ἱεροῦς

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΑΣ,

ΑΝΑΠΑΗΡΩΣΕΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Εἰς διαφόρους Ἁγίους, ὧν αἱ σωζόμεναι Ἀκολουθίαι εἰσὶν
ἀτελεῖς.

ΝΕΑΣ ΙΕΡΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΕΙΣ ΤΙΝΑΣ ΑΓΙΟΥΣ.

ΜΕΤΑ ΤΡΩΑΡΙΑ

Εἰς διαφόρους Ἁγίους, Τρώαρια, διορθώσεις Τρωαρίων καὶ
Κοντάκια,

ὧν τὰ μὲν συνεγράφησαν, τὰ δὲ διορθώθησαν χάριν εὐλαβείας,
καὶ πρὸς ὠφέλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῶν Πιστῶν

ὑπὸ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Διήρηται δὲ ἡ Βίβλος εἰς Μέρη ἢ Τόμους δύο, ἐκδοθεῖσα
δαπάνῃ τοῦ Συντάκτου.

—❦—
ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.
—❦—

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ε. ΚΑΓΙΩΛ.

—❦—
1863.

ΕΤΕΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΜΗΝΑΝ.

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΕΦΑΛΗΝΕΩΣ.

Μετὰ τὸν, Εὐλογητὸν, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον. Εἶτα τὰ, Θεὸς Κύριος· καὶ
τὸ Τροπῆριον Ἰηχος Δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς...

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, δεῦτε προσπέσωμεν ὁμοῦ ἐκβοῶντες, οἱ ἀμικρτήμασι βαρούμενοι σὺν δάκρυσι· σπεῦσον παναοίδιμε, Ἀθλητὰ τοῦ Κυρίου, σαῖς πρὸς τὸν Οἰκτίριμονα ἰκεσίαις, θεόφρον, παντὸς κινδύνου, νόσων χαλεπῶν, Μηνᾶ Παμμάρκαρ, ἀπάλλαξον ἅπαντας. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ μετὰ δέους ἐμφρόνως, πάντες προσδράμωμεν κραυγάζοντες πόθῳ, Ὑπεραγία Δέσποινα Πανύμνητε, ῥῦσαι τῷ ἐλέει σου, ἀδοκῆτων κινδύνων, πάσης περιστάσεως, καὶ κολάσεως τάχος, καὶ τῆς πανώλους λύμης Ἀγαθῆ, Εὐλογημένη Μαρία Θεόνυμφε.

Ο Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸ δὴ πόθῳ σοὶ νῦν Ἰωάννης ἄγει.

ὦδὲ Ἀ'. ἦχος Πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ...

Ταῖς πρὸς Χριστὸν σου ἰκεσίαις, Ἁγίε Μηνᾶ πανεύφημε, ῥῦσαι ἡμᾶς τάχος τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων, καὶ πάσης περιστάσεως, καὶ νοσήματος μάκαρ· σὲ γὰρ προστάτην κεκτήμεθα, πρὸς Θεὸν, Πανεύφημε ἅπαντες.

Θλῖβιος πέλεις παρρησίαν κτώμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἀθλητὰ· δώρησαι σοῖς δούλοις, τὰς αἰτήσεις τάχιστα· πίστει γὰρ σοὶ κραυγάζουσιν, Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Μηνᾶ Μαρτύρων ἀγλάισμα, ῥῦσαι τοὺς πιστοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξης ἐνθέου, ἱερᾶς λαμπρότητος εἰς τὰ Οὐράνια, ἀξιοθεῖς μάκαρ, λάμψει τῶν ἀγώνων σου, παράσχου τοῖς ἱκέταις σου, τὰ αἰτήματα Μάρτυς, ταῖς πρὸς Χριστὸν ἱκεσίαις σου, ἔνδοξε Μηνᾶ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Η ὑπὲρ λόγον τὸν Θεὸν κυήσασα, εὐλογημένη Ἄγνη, ἄνθος δωρημάτων, Παρθενίας τέμενος, τοῦ Οὐρανοῦ ὑπέρτερη, Παραδείσου τὸ κάλλος, τῶν Ἀσωμάτων εὐπρέπεια, ῥῦσαι τοὺς πιστοῦς προσκυνοῦντάς σε.

ᾠδὴ Γ'. Οὐρανία; Ἀφίδος...

Παροξύνας ἀμέτρως τὸν Λυτρωτὴν ἔνδοξε, πράξεις μυρίοις καὶ κακουργήμασι, νῦν περιπέπτωκα, δεινοῖς παντοίοις ὀτάλας, ἐξ ὧν με ἀπάλλαξον ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεὸς σε Παμμακάρι τῶν Ἀθλητῶν καύχημα, ἔδειξεν ἐν κόσμῳ προστάτην τῶν εὐφημούντων σε. Διὸ οἰκτείρησον ταῖς πρὸς Χριστὸν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστοῦς τιμῶντάς σε, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Θαυμασίῳν σε μάκαρ, ὑπερφυῶν ἔνδοξε, γνόντες αὐτουργόν σε θεόφρον, πάντες οἰόμεθα πλουτεῖν σε Ἅγιε, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, ὃν ἡμῖν ἰλέωσαι, Μηνᾶ αἰοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ως πανάμιμος Μήτηρ τοῦ ποιητοῦ Ἀχραντε, ὡς ἀγιωτέρη ἀπάντων τῶν ἄνω Δέσποινα, ὡς πάντων ἄνασσα, Εὐλογημένη Μαρία, ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἀειμακάριστε.

ᾠδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχὺς Κύρις...

Σὺ με αἶε Ἅγιε τῶν περιστάσεων, σὺ κινδύνων, σὺ καὶ τῆς κολάσεως, παντὸς κακοῦ καὶ τῶν δυσχερῶν, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἀπάλλαττε ἱκεσίαις σου, Μαρτύρων ἢ λαμπρότης, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, παρασχὼν τὰ αἰτήματα τάχιστα.

Ολοσχερῶς ἐπὶ τὴν σὴν Παναοίδιμε, θείαν σκέπην σπεύδω ὁ πανάσωτος, κράζων θερμῶς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ῥῦσαι με ἀνοίας καὶ τῆς δεινῆς περιστάσεως, Μηνᾶ πατιῶν προστάτα,

ταῖς λιταῖς πρὸς Χριστόν σου· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ἰνα πιστῶς, σὲ ἀνυμνῶ Παμμακάριστε, μετὰ πόθου Ἀθλητῶν τὸ καύχημα, καὶ πᾶς πιστῶς σὲ ἀνευφημῆ, παράσχου ἀξίως ἡμῖν τὸν ἔλεον ἀνωθεν· πλουτεῖς γὰρ παρρησίαν, πρὸς Θεὸν οἷα Μάρτυς, ὀρθοδόξων τὸ κλέος θεόληπτε. Θεοδοκίον.

Νόες Ἀγνή, τῶν Ἀσωμάτων στρατεύματα, τῶν αὐλῶν τάγματα καὶ ἀπασαὶ τῶν Οὐρανῶν τάξεις ἀγαθῆ, σὲ ὑμνολογῶσιν ὡς Βασιλίδα Οὐράνιον, μεθ' ὧν πᾶσα ἡ Κτίσις προσκυνεῖ σε Κυρία, τῷ ἐλέει σου πάντας οἰκτείρησον.

ὠδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω...

Υπὲρ ἥλιον μάκαρ, ἔλαμψας ἐν κόσμῳ ἀκτίσι τῶν ἔργων σου, καὶ θαυμάτων ὄντως, ταῖς ἐλλάμψεσι πλείστους ἐλάμπρυνάς. Διὸ πάντας πόθῳ, σὲ εὐφημοῦμεν Θεοκῆρυξ, ταῖς λιταῖς σου Μητᾶ ἡμᾶς φώτισον.

Νῦν σε πίστει καὶ πόθῳ, πάντες εὐφημοῦμεν, Μητᾶ ἀξιάγαστε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου ἔνδοξε, ῥύσαι τῶν κινδύνων, καὶ τῶν ἐχθίστων τῆς ματίας, ὡς προστάτης ἡμῶν ἀεισέβαστε.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν ἐνεστώτων κινδύνων Πανεύφημε, Ἀθλοφόρων κλέος, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἀπάλλαξον, ὡς θερμὸς προστάτης, καὶ βοηθὸς τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἀθλητῶν ὠραιότης πανεύφημε. Θεοδοκίον.

Ω Μητρόθεε Κόρη, Πάναγνε Θεόνυμφε Θεοχαρίτωτε, τάξεις Ἀσωμάτων καὶ Ἀγίων ἀπάντων συστήματα, σὲ ὑμνολογοῦσιν ὡς Βασιλίδα τῶν αἰώνων, τῷ ἐλέει σου οἰκτεῖρον ἀπαντας.

ὠδὴ ΣΤ'. Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν...

Ανύψωσον εὐσέβων κραταίωμα, τῇ ἐντεύξει σου Μητᾶ πρὸς τὸν Κτίστην· σὺ γὰρ ἡμῶν ὁ προστάτης Παμμακάρι, καὶ σὲ ὑμνοῦμεν ἐν πίστει θαυμάσιε, ἀπάλλαξον πᾶσαν ἡμῶν ἀθυμίαν ἐν τάχει ἀείμηστε.

Νοοῦντες τὴν πρὸς Θεὸν Πανθαύμαστε, παρρησίαν σου Μαρτύρων τὸ κλέος, πάντες πιστοὶ σὲ ὑμνοῦμεν ἐκ πόθου, ῥῦσαι ἡμᾶς συμφορῶν καὶ κακώσεων, λιταῖς σου πρὸς τὸν Λυτρωτὴν, παρασχὼν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἐμπλησθείμεν ἐντεύξει σου Μάκαρ, ἵνα καρποὺς ἀρετῶν ἐκβλαστήσαι, Μηνᾶ θεόφρον, ἰσχύσωμεν ἅπαντες, τιμῶντές σου τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιον Μάρτυς, ἀντίληψιν. Θεοτοκίον.

Ἡ Πάνσεπτος τοῦ Θεοῦ Λοχεύτρια, ἡ Παρθένος Θεοτόκος Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἐκυτῆς παρρησίᾳ, τῶν δυσχερῶν ἀπαλλάττει τοὺς κρίζοντας· ὑμνοῦμέν σε μόνῃ Ἄγνῃ, Παναγία Θεόνομφε Δέσποινα.

Διάσωσόν παντὸς κινδύνου τοὺς εὐφημοῦντάς σε Μάρτυς, ταῖς πρὸς Χριστὸν λιταῖς σου Ἀοίδιμε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Αχραντε εὐλογημένη Μαρία, ἰκεσίαις Μηνᾶ τοῦ Ἀθλοφόρου, οἰκτείρησον τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα τὸ Κοντάκιον

Προστασία τῶν Χριστιανῶν...

Προστασία τῶν ὑμνοῦντων σε Θεόνομφε, ἰκεσίαις τοῦ Ἀθλοφόρου Πανάχραντε, μὴ παρίδῃς τοὺς προσκυνοῦντάς σε Ἄγνῃ, ἀλλὰ σπεῦσον μόνῃ ἀγαθῇ εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν τῶν πιστῶς ἐκβοῶντων σοὶ τάχυνον Ὑπεραγία, πρόφθασον ἢ προστασία, ἢ ἀπαλλάττουσα ἀεὶ τῶν κινδύνων τοὺς τιμῶντάς σε.

καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Δίκκιος ὡς φοινίξ ἀνθίσει.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἔειπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς ταῦτα ἐντέλλομαι κτλ.

(Ζῆτει Ἀπριλίου 23).

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ παρὸν, ποιηθὲν ὑπο τοῦ
Ἀργυρουπόλεως Σεραφείμ.

Ἦχος Πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι...

Τὸν ὑπεραθλήσαντα ἐν τῷ σταδίῳ γενναίως, Ὁρθοδόξων
σύλλογος, ἐν ὤδαϊς καὶ ἄσμασιν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ πάν-
τοτε, οὐ διαλείπει τοῦ πρεσβεῦειν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἂν
λάβωμεν τῶν ἀμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν. Τούτῳ οὖν προσερχό-
μενοι, πίστει τε καὶ πόθῳ προσείπωμεν, Μάρτυς τοῦ Κυρίου,
Μηνᾶ ἢ τῶν Μαρτύρων καλλονὴ ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἑλλείποις σὺ,
πρεσβείας ποιούμενος.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεός τὸν Λαόν σου κτλ.

ὠδὴ Ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων.

Σῶσον τὸ κλέος Ἀθλοφόρων, τοὺς τιμῶντάς σε Μηνᾶ Χρι-
στοῦ θεράπον, παρρησίαν γὰρ σὺ πλουτεῖς πρὸς τὸν Δεσπότην,
περιφρουρῶν τοὺς μέλλοντας τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ανω χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων, τὴν ὑπέρθεον ὕμνολογῶν Τρι-
άδα, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν πίστει σε τιμώντων, δυσώπει Παμ-
μακάριστε λυτρωθῆναι τῶν κινδύνων.

Γένος τὸ βρότειον τιμᾶ σου τὴν ὑπέρφωτον καὶ ἐνδοξὸν ἡ-
μέραν, ἐν ὑψίστοις λαμπρῶς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Τριάδα τὴν
ὑπέρθεον προσκυνῶν ἀεὶ λατρεύεις. Θεοτοκίον.

Εχεις ὡς μήτηρ παρρησίαν, πρὸς τὸν Ὑψιστὸν τὸν σὸν
Υἱὸν Παρθένε· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει Παναγία, αὐτοῦ τὴν
ἀγαθότητα, οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς πάντας.

ὠδὴ Η'. Τὸν ἐν Ὁρει ἁγίῳ.

Ικετεύει Μηνᾶς ὁ Ἀθλοφόρος, σὲ τὸν πάντων Θεὸν καὶ
Βασιλέα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει κραυγαζόντων σοι· Κύριε τῆς
δόξης οἰκτεῖρον τὸν κόσμον, ἀπείρω σου ἐλέει.

Ασωμάτων αἱ τάξεις καὶ Ἀγίων, δυσωποῦσι Χριστὸν τὸν
Βασιλέα, μετὰ Μηνᾶ τοῦ Θείου καὶ Θεόφρονος· Κύριε τῆς δό-
ξης, οἰκτεῖρον τὸν κόσμον, ἀπείρω σου ἐλέει.

Σὲ ὕμνοῦσιν Οὐράνιαι χορεΐαι, τὸν Παντάνακτα ὡς Κύριον τῆς δόξης, μετὰ Μηναῖ Μαρτύρων τὸ ἀγλαΐσμα· ὦ Τριάς Ἁγία, φρούρει ἡμᾶς πάντας τῷ θείῳ σου ἐλέει. Θεοτοκίον.

Απαν χεῖλος, πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις, ἀνυμνεῖ σε τὴν ὄντως Θεοτόκον, ὑπερφυῶς κηύσασαν τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τῶν ὄλων, ὃ λατρεύει Κτίσις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ...

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ κραταῖον, ἱκετεύων μὴ παύσῃ ἀοιδίμῃ ἐκδυσωπῶν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε ἐκτενωῶς, Μάρτυς Μηναῖ θεόπνευστε, καὶ ἐκδεχομένων ἀεὶ πιστῶς, ἀντιληψὶν τὴν θείαν, τὴν σὴν Χριστοῦ θεραπείαν, καὶ εὐφημούτων σε ἀείμνηστε.

Επίβλεψον ἐξ ὕψους, Παμβασιλεῦ, τῷ ἀπειρῷ ἐλέει σου Κύριε, ὡς ἀγαθός, οἴκτειρον τὸν κόσμον σου κραταίε, λιταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου σου, λύων τὴν κατήφειαν τὴν ἡμῶν, ὡς μόνος εὐεργέτης, παρέχων εὐφροσύνην, καὶ αἰώνιαν ἀπολύτρωσιν.

Θεότης ἐνιαία ἢ φοβερά, Τρισυπόστατε Κύριε Ἄναρχε, μόνε Θεὲ, Ὑψίστε Παντάρχα Παμβασιλεῦ, σὲ λιτανεύει κράτιστε, ἅπανσα ἢ Κτίσις ὡς πλαστοουργόν, Μηναῖς τε ὁ γενναῖος, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίαις, καὶ Ἀσωμάτων τοῖς στρατεύμασι. Θεοτοκίον.

Ω Πάναγνε Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, Σεραφίμ ἀνωτέρα Θεόθυμιφε, καὶ Χερουβίμ, πάσης Οὐρανόου τε στρατιάς· σὲ δυσωπεῖ Πανάχραντε, μετὰ τῶν Μαρτύρων ὁ Παμφαῖς, Μηναῖς ὁ Ἀθλοφόρος, οἰκτεῖρησον τὸν πίστει, συνθέντα τάδε τὰ ἐφύμνια.

Τὸ ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια

Θαυμωσίων πάντων σε ὁ Χριστὸς, ἀνέδειξε Μάρτυς, καὶ τεράτων ὑπερφυῶν, αὐτουργὸν διὸ πίστει τοὺς σὲ τιμώντας, παντὸς κινδύνου σῶζε, Μηναῖ πανένδοξε.

Παρά τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφείμ.

Μηναῖ τὸν Ἀθλοφόρον, σὺν τῷ σεπτῷ θείῳ Βικεντίῳ, καὶ τὸν Βίκτωρα ἐν ταύτῳ, τῆς Ὁρθοδοξίας τοὺς τρεῖς λαμπροὺς φωστῆρας, καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Μη παύση δεόμενος Ἀθλητὰ, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσέβως σὲ μακαριζόντων, ὡς Μάρτυρα Κυρίου, ὡς ἔχων παρρησίαν, Μηνα̅ πανθαύμαστε.

Τοὺς μετ' εὐλαθείας τὴν ἱεράν, Εἰκόνα σου Μάρτυς, προσκυνοῦντας σαῖς πρὸς Θεόν, ἱεραῖς πρεσβείαις, φρουρῶν μὴ διαλείπης, τῶν Ἀθλοφόρων κλέος, Μηνα̅ τρισόλβιε.

Καὶ τὸ, Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων.

Τρισάμιον. Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος Δ'.

Ως τῶν Ἀσωμάτων συνόμιλον καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ὁμόσκηνον, συνελθόντες ἐν πίστει, Μηνα̅ εὐφημοῦμέν σε, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ἐν δὲ τῷ τέλει ψάλλεται τὸ παρὸν, ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.

Πάντων προσδραμόντων Ἀθλητὰ, πίστει τῇ Θεομῆ ἀντιλήψει τῆς προστασίας σου, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε Μηνα̅ θαυμάσιε, προστατεύεις δωρούμενος αἰτήματα τάχος, ταῖς πρὸς τὸν Οἰκτίρονα λιταῖς σου ἔνδοξε. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε Μάκαρ, οἰκτεῖρον ἡμᾶς ἱκετεύων, Θεὸν τὸν Παντάνακτα αἰοῖδιμε.

ΤΕΛΟΣ.